

passende; det Samme gjælder, forsaavidt Arvinger eller Legatarer have Dpholdssted i Udlandet, medmindre det foretrækkes at give dem særlig Underretning.

§ 60.

Skiftet bør grundes paa den Længstlevendes egen Dpgivelse af Boets Aktiver og Passiver, forsaavidt denne erkjendes af de tilstedeværende Arvinger eller disses Bøerger, og Skifteretten ikke paa de Amyndiges eller Fraværendes Begne finder nogen særdeles Anledning til at betvivle dens Rigtighed. Men selv naar Dpgjørelsen ikke fra alle Sider erkjendes for rigtig, bør dog ingen Realisation af Boets Eiendele finde Sted, men disses Værdi alene under Anvendelse af Reglerne i § 48 ansættes af uwillige Mænd, ligesom der med Hensyn til de anmeldte Fordringers Rigtighed i Reglen kun bliver at anfille saadan Undersøgelse, som af Skifteretten skjønnes efter Omstændighederne at være tilstrækkelig, saasom ved at adspørge Kreditorerne o. s. v.

Den længstlevende Wgtesfælle er berettiget til at beholde det hele Bo samlet eller udtage faste Eiendomme, Skibe og hvilke som helst andre Effekter af Boet, uden Hensyn til om disses Værdi overstiger dens Boeslod og Arvelod, naar den er villig til i fornødent Fald at give Medarvingerne Udlæg med det Beløb i Penge, som deres Arvelodder efter Bundering befindes at udgjøre.

§ 61.

Den Længstlevende er ikke pligtig at lade udstede Proklama, selv om der efter dennes Dpgjørelse bliver et Overflud at arve, saalænge Boet ikke ifølge Konkurslovens § 145 eller den Længstlevendes egen Begjæring behandles som Konkursbo.

Arvingerne efter den Førstafødte blive ikke ved at modtage Arv eller Bederlag herfor ansvarlige for Boets Gjæld. Om det dem saaledes Udlagte eller Udbetalte i Tilfælde af Boets Utilstrækkelighed af Kreditorerne kan forlanges tilbagegivet, afgjøres efter Konkurslovens Forskrifter om Reishandlers Afkræftelse paa Grund af Konkurs.

D. L. 5—4—9 og 10 ophæves herved.

§ 62.

Den Omstændighed, at den Længstlevende paa den heromhandlede Maade skifter med den Førstafødtes Arvinger, indskrænker ikke Fællesboets Kreditorer i at forfølge deres Ret mod den Længstlevende ganske paa samme Maade, som om ingen Skiftebehandling fandt Sted.

Er Raadigheden over Boet ifølge § 58 frataget den Længstlevende, bliver der af Boets Bestyrelse at drage Omsoerg for, at de lovlige Krav paa Boet behørig fyldestgøres, ganske i Overensstemmelse med, hvad der gjælder i Tilfælde af Amyndiggjørelse.

§ 63.

I Henseende til Skifte mellem en Af døds Børn eller Børnebørn og den Længstlevende af disses Forældre eller Bedsteforældre, samt efter den Længstlevendes Død mellem dennes Børn eller Børnebørn og den efterlevende Stedfader eller Stedmoder, Stedbedstefader eller Stedbedstemoder vedblive de hidtil gjældende Regler at være i Kraft, saaledes at naar Børnenes eller Børnebørnenes Arv ikke kan udredes, uden at sælge det af Boets løse eller faste Gods, som den Længstlevende behøver enten til sin Næringsdrift eller til dagligt uundværligt Brug, kunne de Amyndiges Arvelodder forblive henstaaende hos den Længstlevende mod Sikkerhed i det hele Bo ifølge thinglæst Skifteextrakt.

Søvrigt ophæves § 19 i Frdn. 21de Mai 1845.